

Recension

Öppenhetens evangelium

Sven Hillert: *Frälsning för alla? En biblisk vision*. Verbum 2002. 91s.

Sven Hillert: *Till befrielse – öppenhetens evangelium*. Verbum 2004. 135s.

Hur talar man om kristen tro på ett sätt som inte stänger ute, utan i stället bjuder in alla? Hur undviker man att det som från början var befriande blir till nya krav? De här frågorna undersöker Sven Hillert i sina två böcker *Frälsning för alla* och *Till befrielse*.

I *Frälsning för alla* behandlar Hillert framförallt aposteln Paulus' syn på frälsning. I de paulinska breven finner vi ju texter som talar om en evig uppdelning av människor i syndare och rättfärdiga, men också texter som pekar mot en slutlig frälsning för alla. Hur detta kan gå ihop undersöker Hillert i sin bok. En del av materialet är hämtat ur hans avhandling från 2000, *Limited and Universal Salvation. A Text-Oriented and Hermeneutical Study of the Two Perspectives in Paul*, men presenteras här på svenska.

Hillert läser de paulinska texterna i sitt sammanhang och finner att ord om uppdelning i syndare och rättfärdiga ofta bara är delar i längre resonemang, där Paulus lägger fram sin sak med stor varsamhet för att inte att utesluta vare sig hednakristna eller icke-kristna judar, och som leder fram mot slutresultatet att uppdelningen inte är evig. Alla människor kommer att komma till tro – frälsning för alla. På de ställen där Paulus talar om hur alla troende kommer att frälsas vidgas ofta begreppet så att det kommer att innefatta alla människor.

Bibeln berättar om hur människor blev befriade och upprättade genom evangeliet. För Luther blev tanken om rättfärdighet genom tro ett evangelium, då han upptäckte att Guds nåd befriar från kravet på att leva ett rättfärdigt liv, det räcker med tro. Men idag har för många människor just tron blivit till ett nytt krav, man måste prestera en tillräckligt stark och ”godkänd” tro för att få del av Guds nåd. I stället för att vara något som förenar har tron blivit något som skiljer människor åt. Men om man tar fasta på den paulinska visionen om att alla människor till sist kommer till tro kan tron åter bli något som förenar. Kristen identitet behöver inte byggas genom en stark avgränsning mot andra, utan kan hellre uttryckas genom ett starkt centrum.

Hillert uppmanar till reflektion kring det språkbruk vi använder. Bibeln ger många bilder, och många olika sätt att tala om tro. Likaså ger de olika gudsbilder som bibeln förmedlar alla lite olika tyngdpunkter. Bilden av Gud som domare för med sig vissa associationer, Gud som kung helt andra. En bild som Hillert särskilt vill lyfta fram är bilden av Gud som läkare, en bild som ger hopp om en framtid det onda ska förlora sin kraft och det goda bestå.

I den andra boken, *Till befrielse*, utvecklar Hillert tankarna om hur vi kan tala om tro idag. I kyrkans historia har tankar om öppenhet mot alla och om avgränsning funnits sida vid sida. Hur ger vi idag uttryck för en tro som förenar och inte skiljer, i ljuset av hoppet om frälsning för alla. Vilka konsekvenser får det för vår dopsyn, för nattvardssynen. Hur talar vi om bön? Med befrielseteologerna frågar Hillert vad det är vi behöver befrias från idag. Vilka krav är det som evangeliet befriar oss från?

En tro som inte sätter gränser mellan människor uppmanar oss till praktisk handling, i vår vardag bland människor nära oss men också globalt. De två böckerna är självständiga och förutsätter inte varandra, men de kan ändå med fördel läsas tillsammans. De borde vara intressanta för var och en som är intresserad av att finna ett språk för kristen tro som fungerar

idag. Hillert drivs av en stark längtan att finna ett sådant språk, ett som kan hjälpa människan ta emot evangeliet, att upptäcka befrielsen som kommer från Gud. Han visar att tron på frälsning för alla har starkt bibliskt stöd, och förmedlar med sina två böcker hopp och ny kraft.

Göran Helmersson
Prästkandidat, PIUS.